BIBLIOTECA CENTRALĂ a „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

Anul al 56-lea
14 Pagini

EXEMPLARUL { In România 3 lei / In străinătate 6 lei

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. T. T. No. 120.288/932

Nr. 102 Luni 17 Aprilie 1939
14 Pagini

ABONAMENTE IN ȚARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE IN ȚARĂ pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. și UNIV. LITERAR câte 220 lei ILUSTR. ROMÂNĂ și UNIV.-SPORT câte 500 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

DIRECTOR ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

Surmenajul intelectual și fizic în școlile noastre

După războiul mondial s'a produs un fenomen social important: afluxul tineretului în școlile secundare și în universități.

Invățământul secundar și superior, fără să fie obligator prin legi, a devenit obligator din cauza nevoilor de ordin social, economic și cultural.

In Franța, în Italia, în Anglia, în Germania, în Statele Unite ale Americei de nord, ca și în celelalte state civilizate, liceele, colegiile, facultățile, școlile politechnice și de diverse specialități, au înregistrat un număr de înscriși considerabil, în raport cu numărul înscrișilor dinainte de războiul mondial.

In epoca noastră instrucția publică a ajuns populară, de oarece tineretul din toate țările civilizate nu vrea să fie dezarmat în lupta pentru existență din cauza lipsei cunoștințelor generale, sau de specialitate.

Apoi condițiile impuse în toate legile, privitoare la ocuparea funcțiunilor publice de către cei cu titluri academice, au contribuit și ele la afluxul tineretului în școlile secundare și în universități.

Ce s'a constatat după producerea acestui fenomen social?

Profesorii au constatat o scădere simțitoare a elementelor capabile să asimileze cunoștințele materiilor fixate în programe, cu toate metodele pedagogice moderne puse în aplicare.

S'a atribuit acest fapt, fie lipsei de selecțiune a elementelor inscrise în școlile secundare și în universități, fie surmenajului intelectual, sau fizic.

Din anchetele făcute în diferite țări, de către organele superioare ale invățământului public, reese că programele prea incărcate și felul de predare a unor materii au produs efectele datorite surmenajului intelectual; iar exagerata dezvoltare a exercițiilor, sau jocurilor sportive, a produs efectele datorite surmenajului fizic. Se înțelege de la sine că orice sforțare prea mare și prelungită, de ordin intelectual, sau fizic, nu este favorabilă dezvoltării normale a organismului omenesc.

Surmenajul intelectual trebue înlăturat printr'o revizuire a programelor școlare, ca și printr'o predare metodică a materiilor prevăzute într'însele.

Constatându-se și la noi efectele surmenajului intelectual, ministerul educației naționale a luat întinse măsuri ca elevii să nu fie puși la incercări prea grele. El a pus în vedere directorilor și profesorilor dirigenți să urmărească cu vigilență aplicarea acestor măsuri, impuse de interesele superioare sociale, culturale și sanitare.

Alte măsuri trebue să fie luate și impotriva surmenajului fizic, provocat de excesele jocurilor și exercițiilor sportive, care contribue să sdruncine sănătatea elevilor și elevelor. Instructia publică și educația fizică impun o armonizare a tuturor disciplinelor intelectuale, morale și fizice, prin excluderea exceselor.

Noi avem nevoie de un tineret instruit, disciplinat și sănătos.

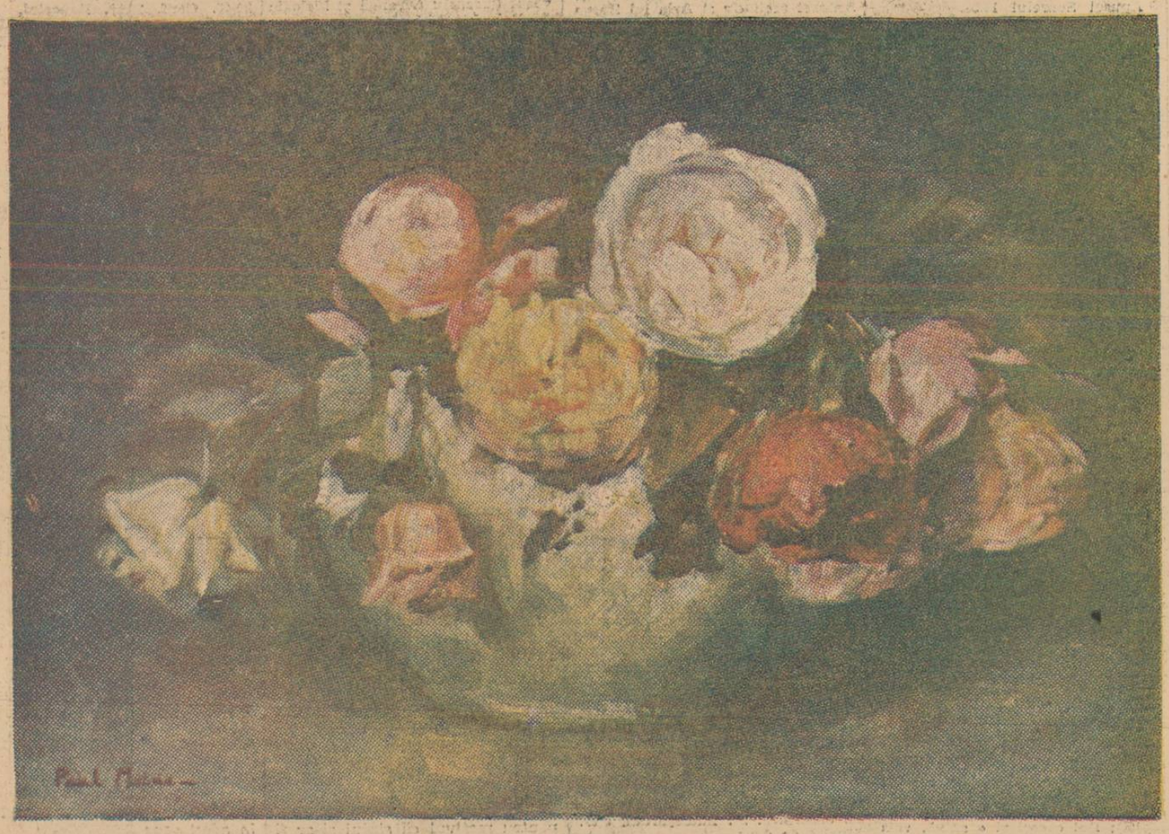

TRANDAFIRI — PAUL MOLDA

Un singur partid democrat în Polonia

Varșovia, 14 (Rador). — *Duminică se va ține la Varșovia un congres al diferitelor partide democratice din Polonia în scopul de a se alcătui un singur partid democrat.*

In cursul congresului vor fi adoptate statutul, programul și rezoluțiile asupra situației actuale ale noului partid.

Noua situație a Albaniei

In mai puțin de zece zile, Albania, creată de voința Marilor Puteri europene, în ajunul războiului mondial, a trecut dela statutul unei țări independente în drept, iar pusă în fapt sub tutela Italiei, la uniunea personală cu această țară, sub sceptrul Regelui-Impărat Victor Emanuel al III-lea.

Repeziciunea unei asemenea transformări nu poate fi înțeleasă, decât dacă ne întoarcem la originile diplomatice ale Statului albanez, stăpânit până eri de Regele Zogu.

La 9 Noembrie 1921, conferința ambasadorilor dădea Italiei nu numai facultatea, ci dreptul de a interveni, în caz de amenințare a integrității atât teritoriale, cât și economice a Albaniei, prin faptul unei agresiuni străine sau „a oricărui alt eveniment".

Italia era la acea epocă o Putere aliată. Ea avea ur. interes considerabil să poată controla Albania și dacă starea de spirit a timpului nu ingăduia ideea unui mandat de drept al unei Mari Puteri asupra unei țări europene, conferința ambasadorilor făcea posibil în fapt un protectorat în favoarea Italiei. Albania independentă nu era așa dar decât o funcțiune a politicii externe și a necesităților strategice italiene.

Toată istoria diplomatică a Albaniei, în cei douăzeci de ani din urmă, este dominată de acest fapt. Intrarea Albaniei în Societatea Națiunilor — de altfel la recomandarea Italiei — ca Stat independent și suveran, n'a schimbat întru nimic cadrul diplomatic și conținutul politic al existenței Statului albanez. Celelalte Mari Puteri europene s'au dezinteresat aproape total de această țară, care a gravitat în axa politicii fasciste, incercând din timp în timp să obție dela Statele balcanice vecine și în deosebi dela Iugoslavia sprijinul care să restabilească un echilibru politic din ce în ce mai dependent de influența exclusivă a puternicului vecin italian. Aceste incercări însă n'au izbutit. Inrâurirea italiană în Albania se accentua prin semnarea pactului „de ajutor mutual și colaborare cordială" incheiat la Tirana la 27 Noembrie 1926, pe termen de cinci ani și menit a menține statu-quo politic și teritorial al Albaniei.

Printr'un al doilea tratat, semnat tot la Tirana, cu un an mai târziu, la 22 Noembrie 1927, Italia și Albania își luau obligații de alianță defensivă pentru un termen de 20 de ani. Dacă observăm că cu zece zile mai înainte se semnase, între Franța și Iugoslavia, tratatul de amiciție din 11 Noembrie 1927, e ușor de conchis că tratatul de alianță din Tirana reprezenta o serioasă garanție pentru interesele Italiei în Balcani: el constituia o acoperire față de Iugoslavia, cu care raporturile Italiei erau incordate la acea epocă; dădea Italiei cheia Adriaticei și o bază strategică în Peninsula Balcanică și sustrăgea Albania sistemului diplomatic balcanic. Coroana de rege trebuia să fie pentru Ahmed Zogu, până atunci președinte de republică, răsplata pentru supunerea arătată în trecut și pentru credința pe care urma s'o dovedească în viitor.

La această epocă, Italia incepe în Albania o intinsă activitate de organizare economică, sanitară, școlară și administrativă, care-i impune importante sacrificii financiare și care sfârșește prin a consolida o domnie deseori turburată de ambițiile fruntașilor locali și de neințelegerile seculare ale clanurilor albaneze.

Influența dominantă a Italiei continuă a se afirma pe terenul diplomatic. In 1934, cu prilejul constituirii Uniunii balcanice, Albania a rămas străină de acest sistem politic destinat să menție statu-quo în Balcani, iar țările balcanice, ele însele, n'au stăruit să obțină aderiunea Albaniei, ale cărei frontiere puteau fi considerate ca italiene, la o înțelegere între țări balcanice și menite a asigura numai frontierele lor. Prin acordul dela Belgrad, în fine, în 25 Martie 1937, Italia și Iugoslavia conveniau asupra menținerei statului-quo în Albania, ceeace excludea în viitor orice posibilitate pentru Tirana de a specula divergențele de interese din trecut între Belgrad și Roma.

Dacă regele Zogu ar fi dovedit față de Italia un devotament necondiționat, scadența dispariției Albaniei ca stat independent ar fi putut, poate, fi mai îndepărtată. Veleitățile sale de a se elibera de tutela italiană, pe măsură ce influența sa în Albania creștea, în bună parte grație sprijinului politic și financiar al Italiei, au sfârșit prin a-i fi fatale. Mâna de fier are foloasele, dar și neajunsurile ei. Nemulțumirile contra politicii sale au ajuns destul de mari, pentru ca Italia să poată găsi în mulțimea adversarilor suveranului invins, fără o incercare serioasă de rezistență, o platformă solidă pentru organizarea unui nou regim de drept public.

Făcând abstracție de legitimitatea sau lipsa de legitimitate a ocupației Albaniei, care ar putea face obiectul unei examinări speciale, concluzia politică de reținut din desfășurarea evenimentelor este că, starea de fapt din ultimii douăzeci de ani s'a transformat într'o situație juridică nouă, prin uniunea personală dintre Italia și Albania, care face să dispară suveranitatea formală a acestei țări. Dacă din punct de vedere local, importanța acestui eveniment este proporțională cu insemnătatea Albaniei în erarhia Statelor europene, în schimb, urmările internaționale, din punct de vedere strategic și politic ale intrării Albaniei în stăpânire italiană pot fi considerabile. Ele pot avea o inrâurire serioasă asupra raporturilor politice în Balcani, în Adriatica și în Marea Mediterană, ca și asupra acordului anglo-italian sau relațiilor italo-franceze. De aceea ne propunem să examinăm în amănunte într'o cronică viitoare acest aspect al problemei albaneze.

I. L.

CURIERUL LONDREI

Puterea militară a Angliei

de HERBERT DAWSON

Atenția Europei e îndreptată asupra potențialului de resurse ale Marei Britanii în caz de război. In această epocă critică alte țări au dreptul să întrebe, care e situația mijloacelor ei de apărare și de ce forțe poate uza într'un atac, ce colaborare se poate aștepta dela Dominioane și care e starea de spirit a cetățeanului britanic, în general.

Pentru fiecare din aceste chestiuni există un răspuns limpede și precis și din aceste răspunsuri reese un fapt evident și anume, că resursele morale și materiale ale Imperiului britanic sunt inepuizabile și că pentru acest motiv ea a fost și e incă cel mai formidabil și mai primejdios adversar ce se poate întâlni într'un război.

In toate timpurile cele mai mari forțe ale Europei s'au sfărâmat de stânca de granit a resurselor morale și materiale ale Angliei.

Aceasta e mai adevărat azi de cât a fost vre'odată în trecut. Fiece milă făcută de o armată în mers înseamnă că mii de bocanci trebuesc înlocuiți; fiece foc tras înseamnă o slăbire a forțelor de rezervă din arsenalele naționale. Nici un aeroplan nu poate decola, nici un vas nu poate părăsi portul, fără petrol sau ulei, nici o zi nu poate trece fără ca populația civilă și militară să nu fie hrănită. După capacitatea lor de a statisface aceste nevoi trebue să se aprecieze puterea națiunilor și în această privință Marea Britanie e cea mai mare forță din lume.

Imperiul Britanic crește mereu. El acoperă un sfert din suprafața pământului, cuprinde un sfert din populația lui și a crescut cu optzeci de milioane dela 1911 incoace.

E un imperiu unit, un bloc de națiuni libere, fiecare având posibilități de imensă desvoltare industrială și agricolă. Dominioanele și coloniile sunt unite prin credința lor comună față de coroana și idealurile britanice, idealuri de libertate a individilor, de libertate națională și de onestitate internațională. In toate marile crize dela 1914 incoace Imperiul a vorbit într'un singur glas, și în ultimele zile, primii miniștri ai Dominioanelor, leaderii opoziției și ziarele tuturor partidelor și-au exprimat aversiunea față de brigandajul politic și hotărirea de a sta cu popoare suverane pe frontul luptei pentru libertate.

Multe națiuni europene sunt pe marginea falimentului, dar situația monetară a Marei Britanii e destul de tare ca să suporte sarcini cu mult mai grele.

In timpul ultimului an financiar venitul nostru național a fost de 944.750.000 de lire, ceeace reprezintă cea mai mare sumă incasată dela perioada dintre anii 1919—1921 incoace. Situația rezervelor de aur se schimbă incontinuu, dar Marea Britanie posedă 18 la sută din stocul mondial.

Această țară, cu Franța și Statele-Unite dispun impreună de 83 la sută din rezerva totală. In 1918 poporul britanic cheltuia 7.443.000 pe zi pentru nevoile războiului și în timpul epocii de lupte el a imprumutat 1.465.000.000 prietenilor și aliaților săi. De va mai fi nevoe, această țară e în măsură să facă iarăși un asemenea efort financiar.

Rezervele de materii prime

Forța economică a Imperiului constă în primul rând în neintrecutele lui rezerve de materii prime. Cifrele pe 1937 arată că 56 la sută din aurul mondial, 37 la sută din nichel, 49 la sută din staniu și zinc și 58 la sută din producția mondială a cauciucului vin din teritoriile britanice. Plumbul și cuprul sunt de o importanță vitală și având controlul asupra 30 la sută din această producție, Imperiul are garantate transporturi adecuate din aceste metale. Saptezeci la sută din asbestul mondial e extras din țările imperiului, iar producția de alimente din Dominioane e absolut incalculabilă. In viața modernă fabricile joacă un rol important în economia militară; 45 la sută din lâna mondială și 24 la sută din recolta totală a bumbacu-

(Continuare în pag. 2-a)

„Urmărim cu interes și simpatie orice acțiune menită să întărească pacea"

Declarațiile d-lui Armand Călinescu, președintele consiliului, în legătură cu asigurările date României de Anglia și Franța

D. Armand Călinescu, președintele consiliului de miniștri, a făcut reprezentanților presei următoarele declarații:

„România a aflat cu o vie mulțumire declarația prin care primul ministru britanic asigură țării noastre, în caz de nevoie, întreaga asistență a Angliei.

„Cu aceiași mulțumire România a primit vestea că și Franța, gata întotdeauna să ne dovedească prietenia ei, a făcut o asemenea declarație.

„Urmărim cu interes și simpatie orice acțiune menită să întărească pacea de care atârnă rodnica noastră propășire și bunele noastre raporturi cu toate Statele. Politica României e îndeobște cunoscută: Guvernul nostru a vădit voința lui de bună înțelegere, străduindu-se să desvolte raporturi economice strânse și folositoare cu țările de care ne leagă interese complimentare. El a arătat de asemeni că poporul român e gata oricând să-și apere independența și hotarele țării.

„Declarațiile prin care, în mod spontan și în termeni prietenești care ne-au mișcat, Franța și Anglia sprijină pașnicele noastre străduinți, sunt o contribuție prețioasă la opera de consolidare a păcei generale. Asemenea manifestații, din orice parte ar veni, statornicesc o atmosferă de încredere și de bună înțelegere de care toate popoarele au atâta nevoie".

Vizita la Paris a d-lui Beck comentatată la Berlin

Prin telefon dela corespondentul nostru particular

Berlin, 14 Aprilie. — Știrile despre apropiata vizită la Paris a d-lui Beck, ministrul de externe al Poloniei, întâmpină o primire critică și negativă, în cercurile competente germane de politică externă.

Acest fapt este motivat în sensul că vizita d-lui Beck la Paris ar urma să fie o punere în concordanță a pactului de asistență anglo-polon cu alianța franco-polonă.

Cercurile politice din Berlin vor să vadă în această intenție a d-lui Beck o precizare a caracterului pactului anglo-polon. D. Beck, — așa se spune la Berlin — renunță la ultimele ezitări, astfel, că de fapt ar fi de prisos să se mai aștepte formularea și fixarea pactului de asistență anglo-polon. Se știe că de această formulare și fixare urma să depindă hotărirea Germaniei dacă pactul germano-polon mai poate fi menținut sau dacă acest pact trebue considerat ca inexistent.

Nu trebue să se conteze pe o apropiată hotărire a Germaniei în această privință, deoarece în cercurile ministerului de externe din Berlin se spune că nu se va mai lua nicio decizie cu caracter extern înainte de 20 Aprilie, ziua de naștere a cancelarului Hitler, care va fi sărbătorită cu mult fast.

Aceleași cercuri sunt însă, de părere că trebue să se conteze pe începerea unei acțiuni intensificate a Germaniei, imediat după 20 Aprilie.

RECRUTAREA FEMEILOR IN ANGLIA

PENTRU MUNCI AGRICOLE IN CAZ DE RĂZBOI

Londra, 14 (Rador). — *Ministerul agriculturii anunță că s'a hotărît recrutarea, încă din timp de pace, a femeilor care urmează să fie afectate în timp de război la muncile agricole.*

Aceste femei urmează să fie utilizate la toate muncile agricole, nu numai pentru a înlocui pe lucrătorii bărbați, dar și pentru a spori randamentul solului.

Ministerul de agricultură precizează că nu este vorba să se creieze, încă din timp de pace, cursuri pentru instruirea femeilor voluntare. Aceste dispoziții nu vor fi luate decât în caz de război.

Lady Denman a acceptat funcțiunile de directoare a organizației, care în timp de răsboiu va fi numită „Women Land Army".

In corpul ziarului:

Apelul adresat lumii de președintele Roosevelt

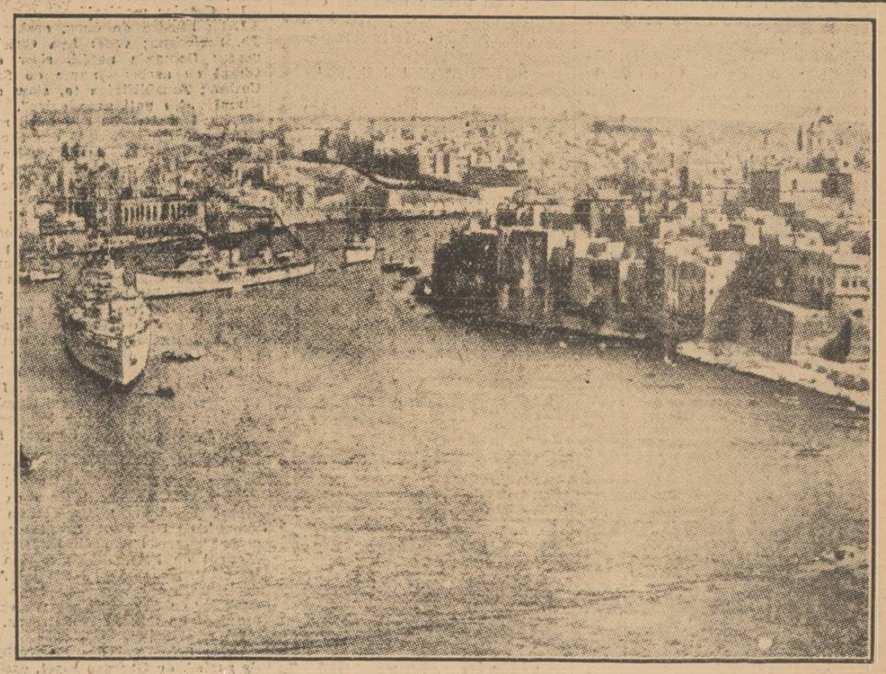

O vedere generală a pitorescului port fortificat Malta, în fața căruia sunt ancorate vasele engleze ale escadrei din Mediterana.

Omenirea suferă din cauza uitării realităților spirituale

Cetatea Vaticanului, 14 (Rador). — Papa a primit, azi, în audiență solemnă pe membrii congresului internațional al ligilor catolice feminine.

Cu acest prilej, Suveranul Pontif a ținut o cuvântare subliniind că relele de care suferă actualmente omenirea se datoresc uitării realităților spirituale.

Toate incercările făcute în vederea remedierii acestor rele vor fi sterile, a adăugat Papa, atât timp cât nu se va reveni la temeiurile creștine care lipsesc astăzi societății.